

דעם רבינ'ס

איינערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

איכט

דער
ריינער קוואל

ארויף אין הימל / אין טיפן אפגרינד

דאנערשטאג שופטים, יאר ת"ר געשריבן געווארן
אין הייליגן שטאט אומאן.

...די נקודות טובות זענען זייער חשוב ביים
אויבערשטן, מים רבים - אלע סארטן וואסערן
וואס בודשעווען און פרוברן צו פארשוועמען דעם
מענטש פונעם תכלית, לא יוכלו לכבות את אהבה,
מען קען נישט פארלעשן דאס ליבשאפט וואס א איד
האט צום באשעפער, ונהרות לא ישטפוה, גרויסע
טייכן קענען נישט פארפלייצן און אוועקכאפן מיינע
נקודות טובות. בפרט אז מיטן אויבערשטנס הילף
זענען אלע אונזערע רצונות אוועק געלייגט און
פארסטעמפלט ביים גרויסן צדיק דער 'ראש בית',
מיטן כח פון דעם הייליגן רבי'ן האב איך נאך א תקנה
צו אלעם גוטס אויף אלעמאל.

נאר אין זאך מיין טייערער זון. שטארק זיך זייער,
און פריי זיך מיט דעם א גאנץ יאר, אז געלויבט גאט,
איך האב גוטע רצונות, נקודות טובות וואס קיינער
אויף דער וועלט קען עס נישט צונעמען. בפרט אין
די טעג פון אלול און תשרי זאלסטו נאך מער זיך
פרייען, מיט א גרויסע שמחה.

דער רבי זאגט אין תורה ו' אויפן פסוק, "אם אסק
שמים שם אתה ואציעה שאול הנד" אויב א מענטש
גייט ארויף גאר הויך אין עבודת השם דארף ער

דעם שבת בענטשט מען שוין ראש חדש אלול.
ברוך שהחיינו לזמן הזה. אלע ווייסן די ראשי תבות
פונעם חדש: 'אני לדודי ודודי לי', איך ווענדט זיך
צום באשעפער און דער אויבערשטער ווענדט זיך
צו מיר! אזוי ווי דער רבי זאגט אין תורה ו' אז א איד
דארף זיך אלעמאל שטארקן אין אלע מצבים. דער
רבי רופט עס אן 'בקיאות' - זיך אויסקענען און זיין
בקי אין 'רצוא' - דאס מיינט ווען אלעס קלאפט,
די עבודת השם פארט אים, דער דאווענען, דאס
לערנען, ער קען אויפשטיין פרי, אריינכאפן אסאך
מצוות, זאגן אסאך תהלים, מאכן אלע מצוות מיט
חיות און חשק.

וידער איז דא א מצב פון 'שוב', ווען יעדע קליינע
זאך קומט אן זייער שווער, קאלט און פארלאשן אן
קיין טראפ ווארעמקייט. ביים לערנען שפירט מען
נישט קיין טעם, ביים דאווענען, טון מצוות, עס
קומט שבת פילט ער א שוועריקייט, ער שפירט
נישט קיין טעם אין אידישקייט. זאגט דער רבי אז
דאס איז דער סוד פון אלול, זיין בקי אלעמאל, סיי
ווען ס'גייט, 'רצוא' ער לויפט פאראויס און סיי ווען
עס איז 'שוב' וואס איז גלייך צו א מענטש וואס גייט
אויף צוריק - ער גייט גאר פאמעליך.

לאמיר זען א ברייטעלע אין הייליגן ספר עלים
לתרופה וואס ר' נתן שרייבט פאר זיין זון ר' יצחק

אריינגעפאלן אין שלעכטע מקומות /אציעה שאול/,
ער איז געבען אין טיפן גיהנם, דארף ער וויסן אז
'הנד', דער אויבערשטער איז ממש דא געבן מיר.

זאל דער אויבערשטער העלפן מיר זאלן זיך קענען
גרייטן צום יום טוב ראש השנה ווי עס דארף צו זיין
און מיר זאלן זוכה זיין צו שבת בביית ה' כל ימי חיי,
בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן

וויסן אז דער אויבערשטער איז נאך גאר ווייט פון
אים, 'שם', אפילו אויב א מענטש איז ארויף אויבן
אין הימל, ער לויפט פאראויס מיט זיינע גרויסע
דרגות, איז דער אויבערשטער נאך ווייטער און
אסאך העכער און העכער פון אים, 'שם אמת'.
וידער אויב א מענטש איז חלילה

איבערקערן אכציג מאל אז נישט וועט מען
נישט וויסן אז ס'איז געווען זומער בכלל.
מיר קינדער מיינען אז מיר מוזן און מען קען הנאה
האבן פון דעם עולם הזה.

פון אנהייב זומער וואס מיר האבן נישט
אויפגעהערט צו זינגען א ניגון, "אפשר זאל
מען איין טאג פארן? אפשר צום פארק? אפשר
שיפלען? גליטשן? א שבת אויף די בערג? א
שבת אונטער די בערג?" יעדן טאג זענען מיר
אויפגעקומען מיט אנדערע געדאנקען ווי מען
קען מאכן א לעבן. די דמיונות זענען ארויף און
אראפ פון טיש ווען יעדן טאג קומט אפיר א
פרישע פלאן.

מיינע עלטערן האבן אונז געדוילדיג אויסגעהערט
אבער עס האט נישט אויסגעזען ווי זיי דערשרעקן
זיך פון אונזערע טאנצערייען. זיי מאכן זייערע
החלטות לויט וואס זיי פארשטייען איז גוט פאר
אונז.

איין טאג האבן מיין טאטע מחליט געווען אז ער
וועט אונז ארויסנעמען אויף א שפאציר. מיר
האבן געמיינט אז די גליק האט אונז אנגעטראפן,
ענדליך... ענדליך איז אונזער חלום געווארן

אין שום יאוש

איינמאל האב איך זיך אוועקגעזעצט אין שול
צו לערנען ספר השתפכות הנפש. און איך האב
נישט פארשטאנען וואס איך לערן, ס'איז מיר
נישט געגאנגען. איך האב פרובירט איינמאל און
נאכאמאל, אבער עס איז נישט געגאנגען, האב איך
גענומען די עצה פון הייליגן רבי'ן פון 'אין יאוש
בעולם כלל' אז א מענטש זאל זיך קיינמאל נישט
מייאש זיין, מיטאמאל האב איך פרובירט נאך איין
מאל און איך האב עס שוין פארשטאנען, ס'איז
מיר געווארן געשמאק און איך האב באקומען א
שטארקע חזק פון די הייליגע דיבורים פון רבי'ן.

פון דא זעט מען אז אין שום יאוש בעולם כלל!

א ריינע גסיעה אין שטוב

ס'איז הייס אין דער גאס. דער עולם מיינט אז
מען דארף פארן, קומען, גיין, האצקען און זיך

ווירקליד.

מען וועט אַנקומען צו אוונער רייַע וועט מען שוין דארפן דאווענען מנחה.

דער סוף פון די מעשׂה איז געווען אז מיר זענען אַוועקגעפאַרן פון יענעם אַרט וואו דאס איז נישט געמאכט געווארן פאר אן אפגעהיטענעם איד און זיכער נישט פאר א ברסלב'ער חסיד. מיר האבן בעסערע 'מצוות' ווי זיך גיין שפילען און זיך דרייען איבער די וועגן און שטעגן אין די זומער וואכן.

מיר זענען אהיימגעקומען אביסל אנטוישט. פארט זענען מיר קינדער. מיינע עלטערן האבן אויך דערמאנט אז מיר זאלן מתפלל זיין אז דער אויבערשטער זאל אויך באשערן א שיינע פארברענג. מיין קליינע פינף יעריגער ברודער האט אזוי זיס געזאגט תהלים.

"מען גייט", האט מיין טאטע אויך ארויפגעקלינגען אין שטוב. מיר זענען אלע אריין אין קאר און ער האט אויך געפירט צו א שפילצייג געשעפט. מיין טאטע האט זיך נאכגעפערעט אויף א טאנצער וואס מען בלאזט אויף. ס'איז געווען א גס אז ס'איז געווען פונקט די מאס וואס מיר ברויכן האבן. און די פרייז? ס'איז געווען אן אלטע מאדעל האט ער אויך געקענט געבן א הונדערט דאלער ביליגער.

מיר זענען אהיימגעקומען זייער פרייליך און מיינע עלטערן נאכמער אז מען קען פארברענגען אינדערהיים אפגעהיטענערהייט אן זיך דרייען אין די גאסן ווי די אויגן קענען זיך חס ושלום אַנקלאפן אין נישט קיין ערליכע זאכן.

מיינע עלטערן האבן אויך אַנגעזאגט אז די טאנצער וועלן מיר מוזן לאזן שפילן אויך פאר אַנדערע קינדער וואס ווילן אויך פארברענגען אין אן אפגעהיטענער ווינקל.

מושי ק, מאנסי

מען האט זיך אַנגעהויבן צו פאקן און פּעקלען. עסן, טרינקען, קאלטע הייסע, ווארימע, טריקענע, נאסע, די פאקעריי האט זיך נישט געענדיגט. יעדע מינוט האט מען זיך דערמאנט נאך עפעס וואס מען האט פארגעסן. ביז מען האט יעדן געזען אין קאר איז מען שוין גריין געווארן.

ויסעו. מען האט אַנגעהויבן צו פארן. קוים ארויסגעפארן האבן די קליינע אַנגעהויבן צו זינגען א ניגון אז ס'איז הייס. א צווייטער האט געדארפט א בית הכסא, א דריטע האט געשטויסן דעם פערדן און דער פערדער האט צוריקגעגעבן פארן צווייטן. מיין טאטע האט געזאגט אז ער האט געמיינט אז ווען מען פארט ארויס אויף א שפאציר איז אזוי געשמאק אבער דא זעט ער נאר ווי מען קריגט זיך ארום ווער ס'זאל זיך רעכטס און ווער לינקס.

שוין ענדליך איז מען אַנגעקומען צום ערווארטענעם ארט, מער דארף מען נישט זיך צעקוועטשט אין די הייסע קאר. אבער דא האט זיך הערשט אַנגעהויבן די שוועריגקייטן. וואו אימער מען האט זיך געקערט איז געווען אן אַלויפעניש פון מענטשן פון אלע מיני שיקטן און קרייזן, נישט אויף אלעמען האט מען געמעגט א בליק געבן. מיר האבן געמוזט די גאַנצע צייט האלטן די אויגן אויף אראפ. מען האט נישט געקענט קיין איין מינוט הנאה האבן פון די שיינע וואסער ווייל ווי אזוי קען מען באטראכטן די וואונדער פון באשעפער ווען אין דער צייט קען מען זען ראיות אסורות?

מיר האבן געוואלט פארן אויף א שיף אבער די רייס האבן זיך געשלענגלט ביז יענעם עק וועלט. מיין טאטע האט געמאכט א חשבון אז ביז

גער אפטיעוועט

פון די מתנגדים

המשך פון פריער - דער רבי רעכט זיך צו אנקומען אין שטאט ווען די מתנגדים גרייען זיך אים צו באפאלן און באקלאפן די בייער.

דער וואגן האט זיך דערנענטערט, און די מתנגדים האבן געזען אַ שיינע צוגעדעקטע וואגן, מיט אַ פארמאכטע דעק, פון אינדרויסן זיצן צוויי גבאים, אזוי ווי עס איז דעמאלט געווען דער שטייגער פון די חשו"ב'ע מפרסמים צו פארן. דאס איז דער וואגן! אן קיין ספק! האבן זיי געטראכט שטיל, עס האט זיך געלוינט צו ווארטן די גאנצע צייט.

אין אמת'ן איז דער רבי שוין לאנג געווען ווייט אנוועק פון דארט, אזוי אז דעם רבי'נס וואגן איז דאס אוודאי נישט געווען. אין יענעם וואגן איז געזעצן אַ חשו"ב'ע רעבעצין וואס איז געפארן מיט צוויי גבאים אויפן וועג... זיי זענען געפארן זייער רואיג אן צו וויסן וואס עס ווארט זיי אפ אויפן וועג...

ווי נאר דער וואגן איז אריבערגעפארן נעבן נעמירוב, זענען די מתנגדים ארויסגעשפרונגען מיט אַ בהלה פון זייער באהעלטעניש, צוגעלאפן צום וואגן מיט זייער כלי משוחית בקולות וברקים, ארויפגעגאנגען און אפגעריסן דעם דעק פון וואגן און געוואלט שנעל צוגיין רודפ'ן דעם רבי'ן, אבער ווען זיי זענען געקומען אין וואגן אריין האבן זיי דארט געפונען נישט קיין אנדערע, נאר אַ חשו"ב'ע רעבעצין....

די

גבאים זענען געשטאנען דערציטערט, אזא זאך האבן זיי נאכנישט געזעהן אין זייער לעבן, אַ באנדע אידישע חסידישע רויבערס'?! אויך די חשו"ב'ע רעבעצין איז זייער דערשראקן געווארן, ווען זי האט זיך נאר אפגעכאפט דעם אטעם האט זי גענומען שרייען און וויינען פון גרויס בהלה, די מתנגדים האבן געכאפט זייער גרויסן טעות, אבער אביסל צו שפעט... אוי וויי, אזא בוישה און חרפה, זיי האבן געכאפט הענט און פיס און אנטלאפן פון דארט אין איין אויגנבליק, האפנדיג אז קיינער וועט נישט וויסן וואס דארט איז פארגעגאנגען.

די רעבעצין מיט אירע גבאים האבן זיך זייער געוואונדערט וואס דא איז געשעהן, זיי האבן צוריק אנועקגעשטעלט דעם וואגן און באלד אריינגעפארן אין שטאט, ווען די רעבעצין פדרך הנשים, האט דערציילט פאר יעדן די שרעקליכע מעשה וואס איז פארגעקומען מיט זיי אויפן וועג, אייער האט דערציילט דעם צווייטן, ביז די שמועה וועגן דעם גרויסן טעות פון די מתנגדים, איז געלאפן ווי אַ פייער איבער דערנעה, און די שטאט האט גערעש'ט און געקאכט ווי אַ קעסל..

וואס ער האט געטוהן....”

פון דעם קען מען זיך לערנען די הארעקייט פון זיך קריגן אדער רעדן אויף א צדיק, אבער מען קען אויך ארויסנעמען פון דעם א גרויסע התחזקות, ווי געוואלדיג איז אז מען האלט זיך אינעם צדיק, מען פאלגט דעם צדיק, און אונדאי על כל פנים אז מען קריגט זיך נישט אויפן צדיק....

ר' נתן פלעגט זיך מיט די זאך אסאך מחזק זיין, און אויך מחזק געווען זיין זון ר' יצחק אין זיינע בריוון וואס ער האט אים געשיקט, אז אפילו ער זעט אז ער איז ווייט פונעם אויבערשטן, און ער דארף נאך אסאך פארעכטן, זאל ער זיך פאטש מחיה זיין, "געלויבט דער אויבערשטער אז ער קריגט זיך נישט אויפן גרויסן אמת'ן צדיק", קל וחמר אז ער האט אמונה אין אט דעם צדיק און וויל אים פאלגן, דארף ער זיך שוין גאר שטארק פרייען און טאנצן פון שמחה, אשרינו אשרינו... טויזנט מאל....

אזוי ארום האבן זיך אויך די חסידים פון רבי'ן דערוואוסט וואס איז צום סוף געשעהן, זיי האבן זיך מוראדיג געפרייט דאס צו הערן, און זיי זענען געפארן דאס דערצייילן פארן רבי'ן, דער רבי האט זיי געזאגט: "איך וואלט יא געדארפט בלייבן אויפן וועג און צווארטן" ווייל דאס איז געווען א שרעקליכע געפאר אויב וואלט דער רבי באמת דארטן אנגעקומען, וואלט מען ווען יא געדארפט דארטן בלייבן און היטן דעם רבי'ן אלס "לא תעמד על דם רעך" אבער דער הייליגער באשעפער האט דאס שוין צוגעפירט צום גוטן.

איינער פון די מתנגדים וואס איז געווען צווישן די גרופע, האט זיך פארשפארט אין שטוב א שטיקל צייט, פון גרויס בוש, דערנוויל האט ער זיך געכאפט ביים קאפ, וואספארא שרעקליכע זאך ער האט געוואלט טון, דעריבער האט ער געשיקט א מתנה פארן רבי'ן, אים איבערצוגעבן און מפיס זיין, ווען דער רבי האט באקומען דעם געשאנק

פונעם מתנגד,

האט ער זיך אנגערופן און געזאגט:

”אונדאי וועט די מתנה וואס ער האט געשיקט אים עפעס העלפן, אבער דאס גייט אים נישט אראפנעמען פונעם שרעקליכן ענש

נתי וואס שלעפסטו דארט אין דיין האל-אק?

בס"ד

לעובדא ולזעשרה

נאשקע האט צוגעשטימט

און אזוי איז געווארן דער

שידוך למזל טוב צו די פרייד פון אלע ארום.

הרב החסיד ר' חיים בנמינ בראד ז"ל האט זייער ליב געהאט יעדע דבר שבקדושה, ער האט געהאט א ספעציעלע געפיל צו יעדע הייליגע זאך. האט דערצייילט אויף אים זיין איידים ר' יעקב (יענקעלע) גאלינסקי ז"ל אז זיין שווער פלעגט זייער מקפיד זיין צו הערן ברכות און קדושה יעדן טאג אין שול, אבער ווען די רוסן ימח שמם האבן געהויבן קאפ און געמאכט נייע געזעצן אז מען דארף צומאכן אלע שולן און בתי מדרשים און בכלל האבן זיי נישט צוגעלאזט יעדע הייליגע זאך, האט ער פארפעלט צו הערן יעדן טאג אסאך קדישים און אמן'ס, די זאך האט פאר ר' חיים בנמינ זייער זייער וויי געטון. וואס האט ער געטון? ער האט זיך פארשריבן ביי זיך א קלארע צעטל וועלכע קדיש און ברכות ער האט פארפעלט יעדן טאג, אז איז יארן שפעטער ווען ער וועט זוכה זיין ארויסגיין פון דעם גלות וועט ער דאס אפצאלן! און טאקע נאכן ארויפקומען אויף ארץ ישראל מיט אסאך רצונות און כסופים, איז ער אסאך אפגעזעצן די ערשטע פאר חדשים אין די שולן נאכן דאווענען כדי צו משלים זיין פון אנדערע מנינים אלע ברכות און קדושה וואס ער האט פארפעלט...

הרב החסיד ר'

נחמן שטערנהארץ הי"ד וואס איז באוואוסט מיטן נאמען "ר' נאשקע" איז געווען אן אויסגעצייכנטער בחור, אויסער דעם וואס ער איז געווען א אייניקל פון ר' נתן איז ער געווען א געוואלדיגער חידוש אין זיין תמימות און יראת שמים. ווען ר' נאשקע איז געקומען נאנט צו די שידוכים יארן האט מען גערעדט פאר אים א שידוך פון א רייכע און פיינע משפחה, א טאכטער פון איינע פון די גבירים פון שטאט, אלעס האט אויסגעזען זייער שיין און פאסיג, זיי האבן זיך געטראפן רעדן אביסל פארן שליסן דעם שידוך, אבער ווען ר' נאשקע האט איר געפרעגט אויב זי גייט צודעקן דעם קאפ נאך די חתונה, האט זי זיך אויסגעלאכט פון די שאלה און געענטפערט: "וואס דארף מען שוין יעצט רעדן פון אזעלכע נארישקייטן?" (אין יענע צייט ווען די השקלה און קאמוניזם האט אראפגעפירט אן א שיעור אידישע קינדער פון וועג האט מען געדארפט קלאר שטעלן זיין די זאכן פריער) די תשובה האט זייער נישט געפאלן פאר ר' נאשקע, אשה יראת ה' היא תתהלל... ער האט געוואוסט אז דער עיקר איז צניעות און ערליכקייט, דעריבער האט ער אנועקגעווארפן דאס גאנצע כבוד און געלט און אפגעזאגט דעם שידוך.

א צייט ארום איז צוגעגאנגען איינער פון אונזערע לייט, א פשוט'ער תמימות'דיגער איד צו ר' נאשקע, און זאגט צו ר' נאשקע: "מיין טאכטער וועט דאך יא צודעקן דעם קאפ... אפֿשר וועט דאס זיין א גוטער שידוך?" ר'

סיפורי מעשיות מעשה יב' - דער בעל תפלה 8

מען פֿריילעך! - אז [ווען] מען נעמט אָפּ אַ 'מדינה', איז מען פֿריילעך!

נמָצא (קומט אויס): איז זיך דער 'עיקר תכלית' פון אלעמען [אז דער 'עיקר תכלית' פון אלעס, איז], נאר 'שמחה'!

איבערדעם [צוליב דעם] האבן זיי געזוכט אַ מענטשן, וואס ער זאל תמיד פֿריילעך זיין! - ווארן 'דער' איז זיך ביים 'תכלית', און 'דער' קער' [פאסט] צו זיין אַ 'מלך' אויף זיי!

זענען זיי געגאנגען זוכן! - האבן זיי געזעהן: [אז] ס'געגאנגען אַ 'גוי' אין אַ 'מיאוס [מיואוס] העמד' [אזוי-ווי זיין שטייגער], און האט געטראגן אַ 'פלעשל בראנד-וויין' [ברוינפן]! - און ס'זענען אים נאכגעגאנגען 'כמה גוים'! - און דער [דאזיגער] 'גוי' איז זייער פֿריילעך געווען, ווארן ער איז זייער שיכור' געווען!

האבן זיי געזעהן: "אז דער [דאזיגער] 'גוי' איז זייער פֿריילעך! און ער האט קיין 'שום דאָנה' נישט!"

[צוליב דעם] איז ער זיי זייער וואוילגעפעלן דער [דאזיגער] 'גוי'! - ווארן ער איז ביים [האט דערגרייכט דעם] 'תכלית'! - ווארן דער 'תכלית' איז זיך [דאך] נאר 'שמחה'!

האבן זיי דעם 'גוי' אויפגענומען פאר אַ 'מלך' איבער זיי! - און ער האט זיי ברוידיג געפירט בִּרְדֵי הַיֶּשֶׁר [אויפן ריכטיגן וועג]!

און זיי האבן זיך אויסגעקליבן אַ 'מדינה', וואס זי זאל דערצו קערן [צוברענגען] און 'מסוגל' זיין צו זייער זאך! - דהיינו: דאָרט ווי 'וויין-קערטער' זענען!

אז מען זאל מאכן 'וויין! און פון די 'קערנדליך' פון די 'וויין-טרויבן', זאל מען מאכן 'גראנד-וויין' [ברוינפן]! - און ס'זאל גארנישט גיין לאיבור [פארפאלן]. קיין שום זאך פון די 'וויין-טרויבן'!

[אנדערע] טייל האבן געזאגט: "אז דער 'עיקר תכלית' איז, דער 'דיבור'! ווארן דער 'חילוק' פון אַ 'מענטש' ביז אַ 'בהמה', איז זיך נאר דער 'דיבור'! - און אז [וויבאלד] 'דאס' איז דער 'עיקר' [מיט] וואס אַ 'מענטש' איז גרעסער פון אַ 'בהמה'! איבערדעם [צוליב דעם] איז דאס דער 'עיקר תכלית' [דהיינו: דער 'דיבור']!"

[צוליב דעם] האבן זיי זיך געזוכט אַ 'דברך' [דהיינו: אַ 'רעדער'] - וואס ער זאל זיין אַ 'בעל-לשון', וואס ער זאל קענען כמה 'לשונות' [אסאך שפראכן] - און ער זאל אסאך רעדן תמיד! - ווארן אזוי אַ [אזא] מענטש, ער איז ביים 'תכלית'!

זענען זיי געגאנגען - און האבן געפונען אַ 'משוגענעם פראנצויז' - וואס ער איז געגאנגען, און האט צו זיך אליין גערעדט! האבן זיי אים געפרעגט: "צו ער קען 'לשונות' [שפראכן]?"

האט ער געוואוסט 'כמה לשונות' [אסאך שפראכן]!

און אזוי אַ [אזא] מענטש, דער האט זיך שוין ברוידיג דערלאנגט דעם 'תכלית' [נאך [לויט] זייער 'נארישע פאפיריטע [פארבלאנדזעטע] דיעה' נאך]! - ווארן ער איז זיך אַ 'בעל-לשון', און ער ווייסט 'כמה לשונות', און ער רעדט זייער אסאך! ווארן ער רעדט זיך, אפילו צו זיך אליין!

איבערדעם [צוליב דעם] איז ער זיי וואוילגעפעלן - און זיי האבן אים אויפגענומען פאר אַ 'מלך'!

און זיי האבן זיך אויסגעקליבן אַ 'מדינה', וואס זי זאל דערצו קערן [צוברענגען] און 'מסוגל' זיין צו זייער זאך! - און זיי זענען געגאנגען, און האבן זיך דאָרט באַזעצט מיט זייער 'מלך'! - און ער האט זיי ברוידיג געפירט בִּרְדֵי הַיֶּשֶׁר [אויפן ריכטיגן וועג]!

[אנדערע] טייל האבן געזאגט: "אז דער 'עיקר תכלית' איז 'שמחה'! ווארן אז [ווען] אַ 'קינד' ווערט געבוירן, איז מען 'פֿריילעך'! - אז [ווען] ס'איז [דא] אַ 'חתונה', איז

מ'רופט:] וויינגער' [וויינגער' איז א לאנד געבן 'אונגארן',
וואס די מענטשן דארט זענען הויך, מיט ווייניג שכל (ר')
לוי יצחק בענדער (ל)!

איז ער זיי געפעלן - ווארן ער איז זיך א 'בעל-אברים',
און ער איז ביים 'תכלית'! האבן זיי אים אויפגענומען
פאר א 'מלך'! און זיי האבן זיך געזוכט א 'מדינה', וואס
זי זאל קערן דערצו 'ס'ברענגט' דערצו און איז 'מסוגל'
צו דעם! - און זיי זענען געגאנגען, און האבן זיך דארט
באזעצט!

און ס'געווען א אנדערע 'כיתה', וואס זיי האבן געזאגט:
"אז די אלע [אויבנדערמאנטע] זאכן, זענען אלע נאר
קוין 'תכלית' נישט! נאר דער 'רעכטער [ריכטיגער]
תכלית' איז: אז מ'זאל נאר עוסק זיין אין 'תפילה' צו
'השם-יתברך'! - און מ'זאל זיין א 'עניו', און א 'שפל-ברך'
(כלומר: מ'זאל פון זיך גארנישט האלטן) וכו!"

און זיי האבן זיך געזוכט א 'בעל-תפילה'! און זיי האבן
אים געמאכט פאר א 'מלך' איבער זיי!

(דאס פארשטייט מען שוין אליין: אז די אלע כיתות' הנ"ל
[וואס אויבנדערמאנט]. האבן זיך אלע טועה געווען, און
זענען אלע [זייער שטארק] פארפירט [פארבלאנדזעט]
געווארן, אין 'גרויסע נארישקייט'! - איטלעכע כיתה,
אין איר 'נארישקייט'! - דורך זייערע 'נארישע סברות',
און 'נארישע געדאנגען' [זיך אויפגעדרינגען]! - נאר
די 'אונטערשטע [לעצטע] כיתה', 'די' האבן צוגעטראפן
דעם 'רעכטן [ריכטיגן] אמת'! - אז וואויל איז זיי!)! דאס
[די אויבנדערמאנטע 'מעשה' פון די 'כיתות'] האט אלץ
דערציילט, איינער פון די 'גבורים' - פאר דעם 'בעל-
תפילה'! און ער האט אים ווייטער דערציילט:

"אז זיי' (דהיינו: די [דאזיגע] 'גבורים' וואס זיי זענען
געגאנגען [זיי האבן זיך באהאפטן] מיט דעם 'גבור', כנ"ל
[ווי אויבנדערמאנט]) - זיי זענען פון דער 'כיתה' פון די
'בעל-אברים' (דהיינו: די 'כיתה' וואס זיי האבן געזאגט:
"אז דער 'עיקר תכלית' איז נאר, אז מ'זאל זיך 'פילעווען'
צו גרייסן [זעהן זיך צו פארגרעסערן] די אברים" [דורך
עסן און טרינקען])! - וואס זיי האבן זיך אויפגענומען

ווארן דאס איז זיך [דאך] ביי זיי, דער 'עיקר תכלית'
געווען, אז מען זאל 'טרינקען', און מ'זאל 'שיפען', און
מ'זאל תמיד 'פריילעך' זיין! - כאטשע מ'ווייסט גארנישט
מיט וואס [צו זיין 'פריילעך', ווייל די 'טרינקען' האט
גארנישט קוין שייכות מיט זייער 'שמחה']! - ווארן זיי
האבן גארנישט מיט 'עפעס' 'פריילעך' צו זיין!

איז אבער פארט ביי זיי דאס, דער 'עיקר תכלית' געווען:
"אז מ'זאל תמיד 'פריילעך' זיין [אויף גארנישט]!
און זיי האבן זיך אויסגעקליבן א 'מדינה', וואס ס'קער
דערצו, כנ"ל - און זיי זענען געגאנגען, און האבן זיך
דארט באזעצט!

א [אנדערע] טייל האבן געזאגט: "אז דער 'עיקר' [תכלית]
איז 'חכמה'!" האבן זיי זיך געזוכט א 'גרויסן חכם'! - און
זיי האבן אים געמאכט פאר א 'מלך' איבער זיי!

און זיי האבן זיך געזוכט א 'מדינה', וואס זי 'קער'
'ס'ברענגט' צו, און איז 'מסוגל' צו 'חכמה'! - און זיי
זענען געגאנגען, און האבן זיך דארט באזעצט!

א [אנדערע] טייל האבן געזאגט: "אז דער 'עיקר תכלית'
איז: אז מ'זאל זיך פילעווען [קוקן און זיך אריינטוהן] אין
'עסן' און 'טרינקען - מ'זאל 'גרייסן' [פארגרעסערן] די
'אברים'!

און זיי האבן געזוכט א 'בעל-אברים'! - דהיינו: אזוינער
[אזא איינער] וואס ער האט 'גרויסע אברים', און ער
פילעוועט זיך צו גרייסן זיינע 'אברים' (דהיינו: די 'גלידער'
פון דעם 'גוף')!

ווארן, ווייל [וויבאלד] ער האט 'גרויסע אברים' - האט
ער זיך 'מער חלק' אין דער וועלט! - ווארן ער פארנעמט
מער 'אָרט' [פלאץ] אין דער וועלט - און דער [דאזיגער]
מענטש, איז [מער] נענטער צום 'תכלית'! - ווארן דער
'תכלית' איז זיך [דאך]. אז מ'זאל גרייסן [פארגרעסערן]
די 'אברים'!

איבערדעם [צוליב דעם], אזוי א [אזא] מענטש קער
[פאסט] צו זיין א 'מלך'! זענען זיי געגאנגען - און האבן
געפונען א 'לאנגען [לאנגער הויכער מענטש, וואס

[אויף זיין פאר א מ'לך, א 'בעל-אָבֿרים, כנ"ל] (ד'היינו: א גרויסן מענטשן, כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט])!

וְהִי הַיּוֹם! אַזי גענאנגען א 'מחנה' פון זיי (כלומר: סע [ס'אזי] גענאנגען אינאיינעם אסאך מענטשן פון די [דאזיגע גבורים' וואס גייען מיטן 'גבור' - דאס זענען די כיתה פון די] 'בעל-אָבֿרים') [צוזאמען]. מיט דעם 'איבאז' - וואס מ'האט [די 'איבאז' האט] זיי נאכגעפירט 'עסן' און 'טרינקען' און דעסטגלייכן אנדערע זאכן!

און פאר די [דאזיגע] 'בעל-אָבֿרים' - האט די וועלט בודאי זייער מורא געהאט - ווארן זיי זענען געווען גרויסע מענטשן און 'גבורים'! - און ווער ס'האט זיי באגעגנט, האט [זיך פון] זיי בודאי אפגעטרעטן [זיך אנוועקערקט] פון דעם 'וועג'!

דערווייל, ווי די [אויבנדערמאנטע] 'מחנה' פון די 'בעל-אָבֿרים' זענען אזוי גענאנגען - איז זיי אקעגן געקומען א גרויסער גבור! [דאס איז דער 'אויבנדערמאנטער גבור' וואס גייט יעצט מיט זיי!] - און דער [דאזיגער] 'גבור', האט זיי נישט אפגעטרעטן [זיך נישט אנוועקערקט] פון דעם 'וועג'!

און ער איז אריינגעגאנגען אין דער 'מחנה' אריין! - און ער האט זיי צושפרייט (מיט די 'הענט') 'אהיה' און 'אהער'! און די 'לייט' פון די 'מחנה', האבן פאר אים מורא געהאט! און 'ער' (ד'היינו: דער 'גבור') - איז זיך אריינגעגאנגען צווישן די 'וועגעלעך' [וועגענער פון עסן און טרינקען] הנ"ל [וואס אויבנדערמאנט]. וואס זיי זענען זיי נאכגעגאנגען! - און ער האט אויפגעגעסן אלדינג [אלעס] וואס דארט איז געווען!

איז דאס ביי זיי, א 'וילד' [וואונדערליכע] חידוש' געווען! [וואס 'דער' איז אזוי א [אזא גרויסער] 'גבור', וואס ער האט [גאר] קיין מורא נישט פאר זיי! און איז צווישן זיי אריינגעגאנגען, און האט אויפגעגעסן גאר וואס ס'געווען אויף די 'וועגעלעך' [ווי אויבנדערמאנט])!

זענען זיי תיכף פאר אים אנדערגעפאלן! - און האבן [אים] געזאגט תיכף: 'יחי המלך!' (כלומר: זיי האבן תיכף

אים געמאכט פאר א 'מ'לך')! - ווארן [זיי האבן געוואוסט, אז:] אים קומט בודאי די 'מלוכה', נאך [לויט] זייער 'דיעה' נאך, אז דער 'עיקר תכלית' איז, דער וואס ער איז א 'בעל-אָבֿרים, כנ"ל. און דער 'מ'לך' [זייערער], וועט אים בודאי מוחל זיין די 'מלוכה'! - ווארן 'אים' קומט בודאי די 'מלוכה'! ווייל ער איז אזוי א [אזא] 'גבור', אזוי א [אזא] 'בעל-אָבֿרים'!

און אזוי איז [טאקע] געווען! - [אז] 'זיי' [די 'דאזיגע כיתה' וואס ביי זיי איז געווען געדרינגען, אז דער 'עיקר תכלית', איז צו זיין א 'בעל-אָבֿרים'] האבן אים אויפגענומען פאר א 'מ'לך' (ד'היינו: דעם 'גבור' וואס ער איז זיי געקומען אקעגן, כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט])!

און דאס איז דער [דאזיגער] 'גבור', וואס מיר גייען היינט מיט אים אפגעמען [איינגעמען] די וועלט!

און ער זאגט (ד'היינו: דער 'גבור' וואס ער איז דא [יעצט]. 'מ'לך' געווארן אויף זיי): "אז ער מיינט דערמיט עפעס אנדערש', דערמיט וואס ער גייט אפגעמען [איינגעמען] די וועלט! - ווארן ער מיינט גארנישט 'דאס', אז די וועלט זאל זיין אונטער אים! - נאר ער מיינט דערמיט עפעס אנדערש'!"

(דאס האט אלץ דערצייילט איינער פון די 'גבורים', [פאר] דעם 'בעל-תפילה' - [אויף דעם] וואס ער האט אים געפרעגט: "וויאזוי זיי קומען צום-אויף מיט דעם 'גבור'!!" האט ער אים דאס אלץ געענטפערט, האט אים דער 'בעל-תפילה' געפרעגט: "מיט וואס איז זיין 'גבורה' פון דעם 'גבור', וואס ער איז אייער [ענקער] 'מ'לך' היינט!!" האט ער אים געענטפערט:

"באָשר [אזוי-ווי] איין 'מדינה', האט זיך נישט געוואלט מכניע זיין אונטער אים - האט [דעריבער] דער [דאזיגער] 'גבור' גענומען זיין 'שׁווערד' וואס ער האט! - און די 'שׁווערד' זיינע' האט 'דריי כוחות'! - אז מ'הייבט זי אויף, אנטלויפן [דאן] 'אלע שרים' פון די 'היילות' (ד'היינו: אלע 'עלטסטע) וכו'!" (און האט אויסגעזעכנט, די 'דריי כוחות' וואס אויבן איז געשטאנען! - וואס פון 'דארט' האט דער 'גבור' פון דעם 'מ'לך' גענומען 'גבורה', כנ"ל!

מפי עולרים וינקים יסדת עז למע צורריך לרשבת אויב ומתנקם

דער הייליגער רבי האט געהייסן מאכן א כרוז און אויסרופן אז אלע זאל קומען צום אים אויף ראש השנה.

עס פארלאנגט זיך נאך גאר אסאך תפלות, אז דער הייליגער קבוץ ביים רבין זאל קענען צושטאנד קומען, בפרט די תפלות פון די הייליגע תינוקות של בית רבן וואס האט גאר א גרויסע כח צו ממתיק זיין אלע דינים.

דעריבער וועט בעזר השם פארקומען א גרויסע,

עצרת תפלה לילדי ברסלב

ווי די קינדער וועלן הערן א שיינע דרשה און מתפלל זיין און בוקע רקיעים זיין מען זאל קענען פארן צום הייליגן רבין אויף ראש השנה צום הייליגן קבוץ.

ביום ראשון פרשת שופטים הבעל"ט (ליל עד"ח אלול)

מער פרטים וואו עס וועט זיין און וויפיל אזייגער,

וועלן די קינדער הערן ביי די משגיחים פון די חברות בעז"ה

די קינדער וועלן קומען בעז"ה מיט די משגיחים און מלמדים פון די חברות.

לאמיר זיך פאר הערו

די צוועלעוועטע מעשה - דער בעל תפילה (8)

- א. וואס האט געזאגט די נינטע כחה אז דער תכלית איז?
  - נאר צו עוסק זיין אין תפלה צו השי"ת
  - צו זיין א עניו און שפיל ברך
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. וועס האבן זיין קודם געטראפן פאר א קעניג?
  - זיי האבן נישט געטראפן
  - אונזער בעל תפלה
  - עפעס א בעל תפלה
- ג. וועלכע פון די אלע כתות האבן געטראפן די אמת?
  - אלע כתות האבן זיך טועה געווען
  - נאר די כתות פון שמחה און תפילה
  - נאר די כתה פון תפילה
- ד. פון וועלכע כחה זענען געווען די מענטשן פון גבור?
  - פון די כתה וואס האבן געזאגט אז דער עיקר איז רציחה
  - פון די כתה וואס האבן געזאגט אז דער עיקר איז צו גרויסן די איברים
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
  - יא
  - נ"ן
  - א חלק

- א. וועס האבן גענומען די פינעפטע כחה פאר א קעניג?
  - איינער וואס קען הויך רעדן
  - איינער וואס קען הויך שרייען מיט א שטיל קול
  - א משוגענעם פראנצויז וואס רעדט צו זיך
- ב. וועס האבן גענומען פאר א קעניג די כתה וואס ביי זיי איז די תכלית שמחה?
  - א גוי א שיכור
  - א מענטש וואס פלעגט משמח זיין אלמנות און יתומים
  - א מענטש וואס פלעגט לאכן א גאנצן טאג
- ג. מיט וואס האבן זיי זיך געפריידט?
  - אז זיי האבן געטראפן א פאסיגן קעניג
  - מיט אמונה און נקודות טובות
  - זיי האבן גאר נישט מיט וואס זיך צו פרייען
- ד. וועס האבן גענומען פאר א קעניג די כתה וואס ביי זיי איז די תכלית הכמה?
  - א זון פון א חכם
  - א תלמיד חכם
  - א גרויסן חכם
- ה. פארוואס האט די אבטע כחה געהאלטן אז דער תכלית איז גרויסן די איברים?
  - ווייל ער האט מער חלק אין דער וועלט
  - ווייל ער האט מער כבוד
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג

איבער געראט

אן זיי האבן זיך גיזוכט א מדינה וואס זי זאל גורם זיין צו... ביי וועלכע כת שטייט נישט אז זיי האבן געזוכט א לאנד וואס זי זאל קערן דערצו?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

און זיי האבן זיך גיזוכט א מדינה וואס זי זאל גורם זיין צו... ביי וועלכע כת איז דער רבי מפרט די לאנד וואס זיי האבן זיך באזעצט? די כת פון רציחה

צייכן אויף יעדע איינע פון די פיר לשונות, אויף וועלכע כת האט עס דער רבי געשריבן

און זיי האבן זיך אויסגעקליבן א מדינה וואס זי זאל קערן דערצו - ער עסט נאר איידיגע זאכן.
און זיי האבן זיך גיזוכט א מדינה וואס קען זאל דערצו קערן - די וועלט זאל זיין באזעצט מיט מענטשן
און זיי האבן זיך גיזוכט א מדינה וואס זי זאל גורם זיין צו... - רציחה
האבן די פיהה גיזוכט א מדינה וואס זי איז גורם און מסוגל צו... - כבוד

געווינער אויף בעל תפלה 6 איז הילד החשוב שמעון נתן שפיגל
ירושלים טעלעפאן 0437***

די טומאה איז איינגעזינקען

בלייבן שטיין אויף זייער ארט.

ווען דער הייליגער מהרש"א איז נפטר געווארן, די גוים האבן געוואוסט אז די אידן וועלן יעצט אריבערפירן א גרויסער רב, האבן זיי זיך נאכמער געגרייט צו באפאלן די אידן מיט א רעש און אכזריות, אבער די שטארקע מענטשן זענען געבליבן שטיין און גישט אנטלאפן ווי די אנדערע אידן, אזוי ווי די צוואה פונעם הייליגן מהרש"א איז געווען. האבן די גוים זיך גענומען קריגן מיט די גבורים, ווען די גוים האבן מצליח געווען אנצוקומען ביזן הייליגן בעט פונעם מהרש"א, האט זיך דער מהרש"א אויפגעזעצט אויף זיין בעט און גענומען בלעטערן זיין הייליגן חבור פון מהרש"א.

זעענדיג אזא שרעקליכע ערשיינונג זענען אלע גוים צולאפן פון גרויס פחד צו זייער קלויסטער, דער מהרש"א האט ווייטער געבלעטערט אין זיין ספר, און ביסלעכווייז זענען אלע גוים איינגעזונקען אין דער צוזאמען מיט זייער קלויסטער, ביז מען האט שוין גארנישט אנגעזען אז עס איז אמאל געווען דארט א בגין, און אלע האבן קלאר געזען דעם גרויסן גס מיט די אייגענע אויגן.

רבי בן-ציון אפטער איז אמאל געווען ביי דעם ארט און דערציילט אז די גוים האבן געמאכט א צוים ארום, און דער פלאץ ווערט גערופן 'דער קלויסטער', אבער די גוים לאזן קיינעם גישט אריבער גיין אויף דעם ארט.

דער הייליגער מהרש"א איז געווען רב, פלעגן די גוים זייער דערצערענען די אידן, בפרט ווען מען האט אריבערגעפירט א טויטן מענטש צו באערדיגן, האט מען געמוזט דורכגיין דורך זייערע טמאות צו קענען אנקומען צום אידישן בית הקברות. ביים באגלייטן דעם מת פלעגן די גוים ארויסגיין פון זייערע קלויסטערס צו ווארפן שטיינער אויף די אידן און זיי שלאגן, דאס האט זיך ליידער איבערגעשפילט ביי יעדע לוויה, ביז איין מאל בשעתן באגלייטן א מת זענען אלע אידן אנטלאפן פון שרעק פון די גוים וועלכע האבן טויט געשלאגן אלע ארומיגע און ליידער איז דער מטה וואו עס איז געלעגן דעם מת געבליבן ליגן פארשעמט, נאר שפעטער זענען די אידן צוריק אפגעמען דעם מת צו באערדיגן.

ווען עס איז געקומען די צייט פון הייליגן מהרש"א צו גיין פון דער וועלט, ער האט געוואוסט אז ביי זיין לוויה וועט אויך פארקומען די איבערקערענישן, האט ער דעריבער באפוילן פאר עטליכע שטארקע מענטשן זאלן לייגן אויף די מטה זיין הייליגער חבור חדושי מהרש"א אויף ש"ס, און האט זיי אנגעזאגט אז ביים אריבערגיין דאס פלאץ וואו די גוים שלאגן זאלן זיי זיך האלטן מיט אלע כוחות צו

<p>הגליון נתנדב ע"י הר"ר דוד קויפמאן הי"ו דרגה אירוסים בנו למול טוב</p>	<p>הגליון נתנדב ע"י הר"ר נפתלי יוסף מענדל אוויטש הי"ו דרגה ארוסי בתו למול טוב</p>	<p>הגליון נתנדב ע"י הר"ר אליהו קירשנבוים הי"ו דרגה הולדת הבן עם הבת למול טוב</p>
---	---	--